

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א
וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרִשְׁתַּי בִּי־תֵּעָא

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יִדְוֹץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים
ל"ב כרכים של לי חלקים
כרך כ"ג - חלק י"ד

קונטרס 674

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות
"קודשא בריך הוא אורייתא וישאל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעייה"ק בית שמש תובב"א

מִפְתַּח הָעֲנָנִים

לְסֵפֶר "אֹר הַרְשָׁב" י"י

- (א) אָפְלוּ דָגִים שְׂבִיִּים רוֹעֵדִים בְּבֵּא חֹדֶשׁ אֱלוּל ח
- (ב) חֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה גֹמְרִים תְּקוּנֵי זְהַר מְחֹדֶשׁ אֱלוּל עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים..... ח
- (ג) חֹדֶשׁ אֱלוּל אֶצֶל צַדִּיקִים ח
- (ד) מִהֲנִגּוֹן שֶׁל הַתְּקוּנִים בְּחֹדֶשׁ אֱלוּל, וּמִהַחֲלִישׁוֹת הַלֵּב בְּשִׁמְתֵּי אַחֲרֵיהֶם, נַעֲשֶׂה דְבָרִים עֲלִיוֹנִים וְתְּקוּנִים גְּדוּלִים לְמַעַלָּה..... ט
- (ה) סְפוּר נוֹרָא מֵרַבְּנוּ סַעֲדִיָּה גֵּאוֹן זִי"ע..... ט
- (ו) מְשַׁל מִהַמְּגִיד מְדוּבָבָא..... יא
- (ז) בְּלִמּוּד הַזֶּהר אָפְלוּ בְּגֵרְסָה יִזְכָּה לְהִיּוֹת מִבְּנֵי עֲלִיָּה..... יב
- (ח) לְמִוּד הַזֶּהר מוֹעִיל לְתִשׁוּבָה בְּאַמֶּת..... יב
- (ט) עַל יָדוֹ יְכוּלִים לְרַאוֹת נֶעֱם הַשָּׁמַיִם..... יב
- (י) גְּדֹל מַעַלְתֵּי אֲמִירַת תְּקוּנֵים בְּחֹדֶשׁ אֱלוּל, שֶׁמְזַכֵּר הַנֶּפֶשׁ רוּחַ וְנִשְׁמָה..... יב
- (יא) הַצַּדִּיקִים הַגְּדוּלִים הָאֲמִתִּיִּים בְּחִינַת מְשִׁיחַ..... יג
- (יב) אֵלּוּ שְׁלֹא לוֹמְדִים תּוֹרַת הַסּוּד, לֹא יִזְכּוּ בְּעוֹלָם הַבָּא לְגַן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן, אֲפִילוּ שִׁילְמָדוֹ 10 פְּעָמִים כָּל הַשָּׁמַיִם..... יג
- (יג) הָרַב הַמְּסַפֵּיד הוּא הַשּׁוֹחֵט הוּא הַמְּלַאָךְ הַמְּנוֹת..... טו
- (יד) הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, שְׂבָחָם נִשְׁמַת מְשִׁיחַ צַדִּיקֵנוּ..... כב
- (טו) הָעֶרֶב רַב הֵם הַמְּחַבְּלִים הָאֲמִתִּיִּים וּמִצַּעְרִים אֶת יִשְׂרָאֵל..... כג
- (טז) רַק לְיִשְׂרָאֵל הַדְּבוּקִים בְּזֶהר הַקְּדוּשׁ יִהְיֶה אֹר בְּמוֹשְׁבוֹתָם..... כד
- (יז) תּוֹרַת הַסּוּד הִיְתָה מְבֹזָה בְּעֵינֵי הָעֶרֶב רַב..... כד
- (יח) בְּגִלוֹת הָאֲחֻזָּה בְּזִכּוּת הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ נִזְכָּה לְאַרְאֵנוּ נִפְלְאוֹת..... כו

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזוהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

אור הרשב"י

- יט) ובמושב לצים לא ישב. איזה מושב לצים זו (לילי"ת) אמנם של ערב רב. שהיא מטמאה כנדה במושבה. וכן ערב רב מטמאים במושכם לצדיקים שיושבים ביניהם..... כז
- כ) ללמד תקוני זהר ארבעים יום מראש חדש אלול עד יום הכפורים..... לב
- כא) אשרי מי שישלים ספר התקונים בימים אלו מחמשה עשר באב עד יום הכפורים – יקירי ירושלים מתחילים באמירת התקונים מחמשה עשר באב..... לג
- כב) "והמשפילים יזהירו בזהר הרקיע" – כל ישראל צריך שיהיה להם חלק בקריאת הזהר!..... לד
- כג) אלה מאמרים, על חשיבות הלמוד והקריאה בזהר..... לד
- כד) אמירת הזהר מסגל לנשמה..... לד
- כה) בעת מוציאים לאור ב"ה סט של 18 ברכים גדולים עם באור קל, שבקרוב יצא לאור, ועוד סט של 12 ברכים עם באור חדש..... לד
- כו) בשמשים בוא, הספרדים יהיו הראשונים לקבל פני משיח צדקנו..... לה
- כז) קרוב לשלשה אלפים שעורים בארצנו הקדושה..... לו
- כח) מעמד הר סיני בשעה שגלה רבי שמעון בן יוחאי את האדרא..... לז
- כט) מי שאינו לומד פנימיות התורה, הרי הוא מתחייב בנפשו..... לז
- ל) על ידי תורת הסוד יכולים לזכות לחמשים שערי קדושה..... לז
- לא) אנחנו עוסקים בתורת הסוד שהיא קיום העולם..... לח
- לב) נסים מתחדשים בכל יום ויום..... לח
- לג) הר הגעש, ועוד רעידות אדמה, ושטפונות..... לט
- לד) בזכות הזהר נצלנו ממאה אלה טילים..... מא
- לה) רבי שמעון בן יוחאי הצייל את כל תושבי בית שמש מהטילים..... מא
- לו) אחד היה אברהם..... מב
- לז) אם ילמדו את הזהר הקדוש בכל יום ויום רק 12 דקות, ויגמרו כל הזהר בשנה אחת, בודאי ינצלו מחבלי משיח..... מג
- לח) נעשה בעל תשובה בתמש דקות..... מג
- לט) פח הרשב"י שברגע אחד עם קצת זהר הקדוש, יכולים לחזר בתשובה..... מד
- מ) מי לד' אלי..... מד
- מא) קנו מאות ואלפים של סטים..... מה

בְּשָׂרוֹ וּגְוִי. וְאִם לֹא מִצָּא -
וְהַשִּׁיגָה יָדוֹ וּנְגָאֵל. כְּאוֹרֵחַ
שֶׁהוֹלֵךְ מִמְּקוֹם לְמְקוֹם, אוֹ
כַּעֲבַד שֶׁהוֹלֵךְ בְּשִׁלְשֻׁלַת עַל
צְנֹאָרוֹ עַד שֶׁמוֹצֵא פְדִיּוֹן מֵאֲדוֹנוֹ
עַל חֲטָאוֹ. אוֹי לְמִי שֶׁלֹּא הֵנִיחַ בֵּן
לְגֹאֵל אוֹתוֹ.

וְאֵלֶיָּהוּ וְחֻכְמֵי וּבְעֲלֵי הַיְשִׁיבוֹת,
כָּאֵן רְמוֹז אֵין חֲבוּשׁ מִתִּיר עֲצָמוֹ
מִבֵּית הָאֲסוּרִים. שֶׁהוּא קָשׁוּר
בְּקָשׁוּר שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל יָד, וְאֲסוּר
בְּתְפִלִּין שֶׁל רֶאֶשׁ, כְּשֶׁאֵין (ב) בֵּן
לְגֹאֵל אוֹתוֹ מִצַּד שֶׁל בֵּן י"ה.
כְּאוֹתוֹ קָשׁוּר הוּא אֵחַ חֲבוּשׁ
וְאֲסוּר, שֶׁאֵין לוֹ רְשׁוּת לְגֹאֵל אֶת
עֲצָמוֹ, שֶׁהוּא ד' עֲצָמוֹ שֶׁל אֵחַ.
(בראשית ב) עֲצָם מִעֲצָמֵי קָרָא לָהּ
אֵלֶיּוּ בְּקִרְקַפַּת שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל
רֶאֶשׁ, וּבְשָׂר מִבְּשָׂרֵי קָרָא לָהּ
מִצַּד הַלֵּב.

וְרֵא לְחֻנָּם אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, כֹּל הַעוֹסֵק בַּתּוֹרָה
וּבַגְּמִילוּת חֲסָדִים וּמִתְפַּלֵּל עִם
הַצְּבוּר, מַעֲלָה אָנִי עֲלֵיו כְּאִלוֹ
פְּדָאֲנִי לִי וּלְבָנֵי מִבֵּין הַעוֹבְדֵי
כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת. וְכַמָּה בְּנֵי אָדָם
שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה וְעוֹשִׂים
גְּמִילוּת חֲסָדִים וּמִתְפַּלְלִים, וְלֹא
נִגְאָל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתוֹ
וְיִשְׂרָאֵל. אֲלֵא שֶׁיִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה
לְחַבֵּר אוֹתָהּ עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא. וּגְמִילוּת חֶסֶד הֵרִי פְּרִשְׁיָהּ,
שֶׁהֵרִי אֵין חֲסִיד אֲלֵא הַמִּתְחַסֵּד
עִם קוֹנוֹ, שֶׁכֹּל הַמְצוּוֹת שַׁעֲשֵׂה,
לְגֹאֵל בּוֹ שְׁכִינָתוֹ, וּבְזֶה עוֹשֶׂה
חֶסֶד עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

כִּי שְׂגוּמַל חֶסֶד עִם שְׁכִינָתוֹ, הוּא
גוּמַל עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
מִשׁוּם שֶׁכְּשֶׁחֲטָאוֹ יִשְׂרָאֵל
וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִזָּה רוּצָה
לְיִסְרוֹ, הָאִם הִיָּתָה רוּבְצַת
עֲלֵיהֶם, עַד שֶׁיִּצְאוּ לְתַרְבוֹת
רְעָה. מָה עֲשֵׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא? גֵּרַשׁ אֶת בְּנֵי הַמִּלֵּךְ

בֶּן דוּדוֹ וּנְגָלָנוּ אוֹ מִשָּׂאֵר בְּשָׂרוֹ וּגְוִי. וְאִי לֹא
אֲשַׁכַּח, וְהַשִּׁיגָה יָדוֹ וּנְגָאֵל. כְּאוֹרֵחַ דְּאֲזִיל
מֵאֶתֶר לְאֶתֶר, אוֹ כַּעֲבַד דְּאֲזִיל בְּשִׁלְשֻׁלַת עַל
צְנֹאָרֵיהּ, עַד דְּאֲשַׁכַּח פְּדִיּוֹן מֵאֲדוֹן דִּלְיָהּ עַל
חוּבֵיהּ. וּוִי לְמָאן דְּלֹא אָנָּח בֵּן לְמַפְרָק יִתִּיהּ.
וְאֵלֶיָּהוּ וּרְבִנָּן וּמְאִרֵי מְתִיבְתָאן, הֲכָא רְמִיז,
אֵין חֲבוּשׁ מִתִּיר עֲצָמוֹ מִבֵּית
הָאֲסוּרִין. דְּאִיהוּ קָשׁוּר בְּקָשׁוּרָא דְתְּפִלִּין דִּיד, וְאֲסוּר
בְּתְפִלִּין דְּרִישָׁא, כַּד לִית (ל"ה) בֵּן לְמַפְרָק
לִיהּ, מִסְטָרָא דְבֵן י"ה. בְּהַהוּא קָשִׁירוֹ אִיהוּ
אֵחַ חֲבוּשׁ וְאֲסוּר, דְּלִית לִיהּ רְשׁוּת לְמַפְרָק יִת
גְּרַמֵּיהּ, דְּאִיהוּ ד' עֲצָמוֹ דְּאֵחַ, (בראשית ב) עֲצָם
מִעֲצָמֵי קָרָא לָהּ לְגַבֵּיהּ, בְּקִרְקַפַּת דְתְּפִלִּין
דְּרִישָׁא. וּבְשָׂר מִבְּשָׂרֵי קָרָא לָהּ מִסְטָרָא
דְלֵבָא.

וְרֵא לְמַגְנָא אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כֹּל
הַעוֹסֵק בַּתּוֹרָה וּבַגְּמִילוּת חֲסָדִים
וּמִתְפַּלֵּל עִם הַצְּבוּר, מַעֲלָה אָנִי עֲלֵיו כְּאִלוֹ
פְּדָאֲנִי לִי וּלְבָנֵי מִבֵּין עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת.
וְכַמָּה בְּנֵי נֶשֶׁא דְקָא מִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרֵייתָא,
וְעַבְדֵי גְּמִילוּת חֲסָדִים, וּמַצְלִין, וְלֹא אֶתְפַּרְק
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינָתֵיהּ וְיִשְׂרָאֵל. אֲלֵא
דִּישְׁתַּדֵּל בְּאוֹרֵייתָא, לְחַבֵּר יִתָּה בְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. וּגְמִילוּת חֶסֶד, הָא אוּקְמוּהָ, דְּהָא
אֵין חֲסִיד אֲלֵא הַמִּתְחַסֵּד עִם קוֹנוֹ, דְּכֹל
פְּקוּדִין דְּעַבִּיד, לְמַפְרָק בְּהוֹ שְׁכִינָתֵיהּ, וּבְהָא
עַבִּיד חֶסֶד עִם קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

מָאן דְּגַמְלֵל חֶסֶד בְּשְׁכִינָתֵיהּ, עִם קְדָשָׁא בְּרִיךְ
הוּא גְּמִיל. בְּגִין דְּכַד חֲבוּ יִשְׂרָאֵל,
וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הוּוּהוּ כְּעֵי לְיִסְרָא לֹון,
אִימָא הוֹת רְבִיעָא עֲלֵיהוּ, עַד דְּנִפְקוּ לְתַרְבוֹת
רְעָה. קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַה עַבִּיד. תְּרִיךְ בְּנֵי
מִלְכָא וּמִטְרוּנֵיהּ. וְאִיהוּ אוּמִי, דְּלֹא יְהִדֵּר

לְאֶתְרִיהַ, עַד דְּמַטְרוֹנִיתָא אֶתְהַדְרַת לְאֶתְרֵהָא. וּמֵאַן דְּהָדַר בְּתַשׁוּבָה, וּגְמִיל חֶסֶד בְּשְׂכִינְתָּא, וּבְכָל אֹרִייתָא וּבִפְקוּדֵין דִּילָהּ, וְלֹא אִיהִי (איהו) אֶלָּא לְמַפְרָק שְׂכִינְתָּא, דָּא עֲבִיד חֶסֶד עִם קוֹנוֹ, וּכְאִילוּ פְרִיק לִיהַ וּלְשְׂכִינְתֵיהַ וּלְבָנוּי. אָמַר אֱלִיהוֹ וְכָל רָאשֵׁי מְתִיבְתָּאן, רַעֲיָא מְהִימְנָא, אַנְתָּ הוּא הָאִי בַר נֶשׁ, אַנְתָּ הוּא בַר מִן מְלָפָא וּמַטְרוֹנִיתָא, דְּאַשְׁתְּדְלוּתָא דִּילָךְ לְגַבֵּי קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, לָאו כְּמֵאַן דְּעֲבִיד חֶסֶד עִם קוֹנוֹ, אֶלָּא כְּבָרָא דְּמַחוּיֵיב לְשׁוּוִייהַ גְרַמִּיהַ וְתוֹקֶפִיהַ לְמַפְרָק אַבָּא וְאִימָא, וּמְסַר גְרַמִּיהַ לְמִיתָה עֲלִיהוֹ. דְּמֵאַן דְּלָאו אִיהוֹ בְרָא דְּמְלָפָא, וְעֲבִיד טִיבוֹ עִם מְלָפָא וְעִם מַטְרוֹנִיתָא, וְדָאִי הָאִי אֶתְחַשֵּׁיב דְּעֲבִיד חֶסֶד עִם קוֹנוֹ.

וְהַמְלָכָה, וְנִשְׁבַּע שְׁלֵא יַחְזוֹר לְמִקּוּמוֹ עַד שֶׁהַמְלָכָה תַּחְזוֹר לְמִקּוּמָהּ. וּמִי שְׂחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה וְגוֹמֵל חֶסֶד עִם הַשְּׂכִינָה וּבְכָל הַתּוֹרָה וּבְמִצְוֹתֶיהָ, וְלֹא הִיא (הוא) אֶלָּא לְגֵאל אֶת הַשְּׂכִינָה, זֶה עוֹשֶׂה חֶסֶד עִם קוֹנוֹ, וּכְאִילוּ גֵאל אוֹתוֹ וְאֶת שְׂכִינְתּוֹ וְאֶת בְּנוֹ. אָמַר אֱלִיהוֹ וְכָל רָאשֵׁי הַיְשִׁיבוֹת, רוּעָה הִנְאַמְן, אַתָּה הוּא הָאִישׁ הַזֶּה, אַתָּה הוּא בֶן מִהַמְלָךְ וְהַמְלָכָה, שֶׁהַשְּׁתַדְלוּתָךְ לְקַדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא כְּמִי שְׁעוֹשֶׂה חֶסֶד עִם קוֹנוֹ, אֶלָּא כְּמִו בֶּן שְׂמֻחֵיב לְשִׁים עֲצֻמוֹ וְכַחוֹ לְפַדוֹת אַבָּא וְאִמָּא וּמְסַר עֲצֻמוֹ לְמִיתָה עֲלֵיהֶם. שְׂמִי שְׂאִינוֹ בֶּן הַמְלָךְ וְעוֹשֶׂה טוֹבָה עִם הַמְלָךְ וְהַמְלָכָה, וְדָאִי זֶה נְחֻשֵׁב שְׁעוֹשֶׂה חֶסֶד עִם קוֹנוֹ.

קָם רַעֲיָא מְהִימְנָא, וְאַשְׁתַּטַּח קָמִי קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וּבְכָהּ, וְאָמַר בֶּן יְהֵא רַעֲוֹא דִּילִיהַ, דִּיחַשִׁיב לִי כְּבַר, דְּעוֹבְדִין דִּילִי לְגַבֵּי קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתֵיהַ יְהוֹן לְגַבֵּיהַ כְּבָרָא דְּאַשְׁתְּדַל בְּהוֹן בְּתַר אַבּוּי וְאִמִּיהַ, דְּרַחִים לוֹן יְתִיר מִגְרַמִּיהַ וּנְפִשִׁיהַ רוּחִיהַ וּנְשַׁמְתִּיהַ, וְכָל מַה דְּהוּא לִיהַ הוּא חַשִׁיב לוֹן לְאַיִן, (דף רפ"א ע"ב) לְמַעַבְד בְּהוֹן רַעוּתִיהַ דְּאַבָּא וְאִמָּא, וּלְמַפְרָק לוֹן בְּהוֹן. וְאַף עַל גַּב דִּידְעָנָא דְּכֻלָּא בְּרַשׁוּתִיהַ, רַחֲמֵנָא לְבָא בְּעִי. בְּהֵוּא זְמַנָּא אַתָּא קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְנִשְׁיַק לִיהַ, וְאָמַר, רַעֲוֹא מְהִימְנָא, וְדָאִי אַנְתָּ הוּא בְרָא דִּילִי, וְדִשְׂכִינְתָּא. רַבְּנָן וּמְלֹאכִין נִשְׁקוּ בַר קָמוּ כְּלָהוּ וְנִשְׁקוּ לִיהַ, וְקַבִּילוּ לִיהַ לְרַב וּמְלָפָא עֲלִיהוֹ.

קָם רוּעָה הִנְאַמְן וְהַשְׁתַּטַּח לְפָנֵי הַקַּדְוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבְכָהּ וְאָמַר, בֶּן יְהִי רַצוֹן שְׁלוֹ שְׁיַחֲשִׁיב אוֹתִי כְּבֶן, שֶׁהַמַּעֲשִׂים שְׁלִי לְקַדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׂכִינְתּוֹ יְהִיוּ אֵלָיו כְּמִו בֶּן שְׂמֻחֵיב לְבָהִם אַחַר אָבִיו וְאִמוֹ, שְׂאוּהֵב אוֹתָם יוֹתֵר מִעֲצֻמוֹ וּנְפִשׁוֹ, רוּחּוֹ וּנְשַׁמְתּוֹ, וְכָל מַה שֶׁהִיהָ לוֹ, הִיהָ חוֹשֵׁב לְהֵם לְאַיִן לַעֲשׂוֹת בְּהֵם רַצוֹן שְׁל אַבָּא וְאִמָּא וּלְפַדוֹת אוֹתָם בְּהֵם. וְאַף עַל גַּב שְׂיַדְעֵתִי שֶׁהַכָּל בְּרַשׁוּתּוֹ, הַרְחֵקֵן רוּעָה אֶת הַלֵּב. בְּאוֹתוֹ זְמַן בָּא הַקַּדְוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנִשְׁק אֹתוֹ, וְאָמַר, רוּעָה הִנְאַמְן, וְדָאִי שְׂאַתָּה הוּא בֶּן שְׁלִי וְשֵׁל הַשְּׂכִינָה. רַבְּנָן וּמְלֹאכִים נִשְׁקוּ בֶּן! קָמוּ כְּלָם וְנִשְׁקוּ לוֹ, וְקַבִּילוּ אוֹתוֹ לְרַב וּמְלָךְ עֲלֵיהֶם.

וְהָיָה בְּהַנִּיחַ יְיִ אֱלֹהֵיךְ וּגוֹ', תִּמְחָה אֶת זְכַר עַמְלָק וּגוֹ'. (דברים כה) פְּקוּדָא דָּא, לְהַכְרִית זְרַעוֹ שְׁל עַמְלָק. דְּהֵא קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אוּמִי,

וְהָיָה בְּהַנִּיחַ יְיִ אֱלֹהֵיךְ וּגוֹ', תִּמְחָה אֶת זְכַר עַמְלָק וּגוֹ' (דברים כה). מִצְוָה זֹאת לְהַכְרִית אֶת זְרַעוֹ שְׁל עַמְלָק, שֶׁהָיָה הַקַּדְוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִשְׁבַּע שְׁלֵא יַחְזוֹר לְכִסְאוֹ עַד

שִׁיחָה נִקְמָה מִמֶּנּוּ. פֶּתַח רוּעָה
הַנֶּאֱמָר וְדָאֵי מִשּׁוּם זֶה הָיָה
הוֹלְכִים בְּמִדְבָּר וְעַל הַיָּם, וְלֹא
יִכְסּוּ בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, עַד שִׁיטַל
נִקְמָה מִצְמֶלֶק.

עֲמִילָה מָהוּ לְמַעַלָּה? שֶׁהָרִי
רְאִינוּ שְׂבָלְעָם וּבִלְקָה הָיָה
נִשְׁמוֹתֵיהֶם מִשָּׁם, וּמִשּׁוּם זֶה
שָׁנְאוּ אֶת יִשְׂרָאֵל יוֹתֵר מִכָּל אִמָּה
וְלִשׁוֹן, וְלָכֵן עֲמִילָה רְשׁוּם בְּשִׁמְם
- ע"ם מְבַלְעָם, ל"ק מִן בִּלְקָה. וְזָכַר
וְנִקְבָּה הֵם עֲמִילָקִים, וְעַלֵּיהֶם
נֶאֱמָר (במדבר כג) לֹא הִבִּיט אֵינָן
בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עֵמֶל בְּיִשְׂרָאֵל.
כְּמוֹ שֵׁשׁ בְּיִשְׂרָאֵל אַרְבַּע פָּנִים:
יַעֲקֹב, יִשְׂרָאֵל, רַחֵל, לָאָה.
יִשְׂרָאֵל עִם לָאָה, יַעֲקֹב עִם רַחֵל,
כְּנָגֵד (יחזקאל א) וּפְנֵי נִשְׂר
לְאַרְבַּעַתָּן - כָּף יֵשׁ אַרְבַּע פָּנִים
לְעֲמִילָק: קָסֶם, וְנַחֵשׁ, עֵמֶל, וְאֹזֶן.
עֵמֶל רְשׁוּם בְּעֲמִילָק, וְהִמֵּן שֶׁהִיָּה
מִצַּד עֲמִילָק - (תהלים ז) יוֹשֵׁב עֲמִלוֹ
בְּרֹאשׁוֹ. וְכָל אֱלוֹפֵי עֲשׂוּ מִצְמֶלֶק
הָיָה. וְלְמַעַלָּה עֲמִילָק, סְמָאֵל.
עֵמֶל, נַחֵשׁ, אֹזֶן, וּמְרָמָה.
שְׂמִפְתָּה אֶת הָאָדָם לַחֲטָא
לְקַדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. קָס"ם - ק'
מִצְמֶלֶק, ס"ם מִסְמָאֵל נַח"שׁ,
א"ל מִסְמָאֵל (כאן חסר).

עֲדָיו נֶאֱמָר לְאַבְרָהָם, (בראשית יב)
לֵךְ לְךָ מֵאַרְצֶךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית
אָבִיךָ. בֵּית מוֹלַדְתְּךָ שְׁלֹף מִבְּתֵי
הַלְבָנָה הַלְלוּ, אוֹ בְּתֵי שְׂבֵתָאֵי,
אוֹ בְּתֵי מַאֲדִים. שְׂעַל בְּתֵי
מַאֲדִים וּבְתֵי שְׂבֵתָאֵי וּלְבָנָה
נֶאֱמָר, אֵינָן מִתְחִילִים בְּשָׁנֵי
וְרִבְעֵי, (ואין מתחילין בשני ואין מסיימין
ברביעי) שְׂמַאֲדִים אָדָם הַחֲמָה,
גֵּיהֶנָם אִם שָׁל עֲשׂוֹ, שְׁנוֹלְדָה
בַּיּוֹם הַשְּׁנַי. וְהַלְבָנָה הִיא טוֹב
וְרַע. טוֹב בְּמִלּוּאָה, וְרַע
בְּחִסְרוֹנָה.

וּמִשּׁוּם שֶׁהִיא כְּלוּלָה מִטוֹב וְרַע,
מוֹנִים בָּהּ יִשְׂרָאֵל וּמוֹנִים בָּהּ כְּנֵי

דְּלֹא יַחְזוֹר עַל פְּרִסְיָה, עַד דִּיטוֹל נוֹקְמָא
מִגֵּיָה. פֶּתַח רַעֲיָא מְהִימְנָא וְאָמַר. וְדָאֵי, בְּגִין
דָּא הוּוּ אֲזִילִי בְּמִדְבָּרָא וְעַל יָמָא, וְלֹא יִיעֲלוֹן
בְּאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל, עַד דִּיטוֹל נוֹקְמָא מִגֵּיָה
דְעֲמִילָה.

עֲמִילָה מָאן הוּא לְעִילָא, דְהָא חֲזִינָן דְּבִלְעָם
וּבִלְקָה מִתְמָן הוּוּ נִשְׁמָתִין דְּלֵהוֹן, וּבְגִין
דָּא הוּוּ שְׁנֵאִין לְיִשְׂרָאֵל יוֹתֵר מִכָּל אוֹמָה
וְלִישׁוֹן, וּבְגִין דָּא עֲמִילָה רְשׁוּם בְּשִׁמְהוֹן, ע"ם
מִן בְּלַעַם, ל"ק מִן בִּלְקָה, וְדָכַר וְנוֹקְבָא אֵינּוֹן
עֲמִילָקִים. וְעַלֵּיהוּ אֶתְמַר, (במדבר כג) לֹא הִבִּיט
אֹזֶן בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עֵמֶל בְּיִשְׂרָאֵל.

כְּנוֹנָא דְאִית בְּיִשְׂרָאֵל אַרְבַּע אַנְפִּין, יַעֲקֹב,
יִשְׂרָאֵל, רַחֵל, לָאָה. יִשְׂרָאֵל עִם לָאָה,
יַעֲקֹב עִם רַחֵל, לְקַבֵּל, (יחזקאל א) וּפְנֵי נִשְׂר
לְאַרְבַּעַתָּם. הָכֵי אִית אַרְבַּע אַנְפִּין לְעֲמִילָק,
קָסֶם, וְנַחֵשׁ, עֵמֶל, וְאֹזֶן. עֵמֶל רְשׁוּם בְּעֲמִילָק.
וְהִמֵּן דְּהוּוּ מִסְטָרָא דְעֲמִילָק, (תהלים ז) יוֹשֵׁב
עֲמִלוֹ בְּרֹאשׁוֹ. וְכָל אֱלוֹפֵי עֲשׂוֹ מִצְמֶלֶק הוּוּ.
וְלְעִילָא עֲמִילָק, סְמָאֵל. עֵמֶל, נַחֵשׁ, אֹזֶן,
וּמְרָמָה. דְּמִפְתֵּי לֵיהּ לְבַר נֶשׁ לְמַחֲטֵי לְקוּדְשָׁא
כְּרִיף הוּא. עֵמֶל, קָס"ם, ק' מִן עֲמִילָק ס"ם מִן
סְמָאֵל. ל. נַח"שׁ, א"ל מִסְמָאֵל (כאן חסר).

עֲרִיָה אֶתְמַר לְאַבְרָהָם, (בראשית יב)
לֵךְ לְךָ מֵאַרְצֶךָ
וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ, בֵּית מוֹלַדְתְּךָ
דִּילְךָ, מַאֲלִין בְּתֵי סִיְהָרָא, אוֹ בְּתֵי שְׂבֵתָאֵי, אוֹ
בְּתֵי מַאֲדִים. דְּבְתֵי מַאֲדִים וּבְתֵי שְׂבֵתָאֵי
וּלְבָנָה, עַלֵּיהוּ אֶתְמַר, אֵינָן מִתְחִילִין בְּב"ד (אין
מתחילין בב' ואין מסיימין בד'). דְּמַאֲדִים סוּמְקוּ דְחֲמָה,
גֵּיהֶנָם, אִימָא דְעֲשׂוֹ, דְּאֶתִּילִידַת בְּיוֹמָא
תְּנִינָא. וְסִיְהָרָא, אִיהוּ טוֹב וְרַע, טוֹב
בְּמִלּוּאָה. וְרַע בְּחִסְרוֹנָה.

וּבְגִין דְּאִיהִי כְּלִילָא מִטוֹב וְרַע, מוֹנִין בָּהּ

יִשְׂרָאֵל וּמוֹנִין בָּהּ בְּנֵי יִשְׁמַעֵאל. וְכֵד לָקַת
 בְּמִלּוּאָה, סִימָנָא לָא טַב לְיִשְׂרָאֵל. וְכֵד לָקַת
 בְּחֶסְרוֹנָה, סִימָן רַע לְיִשְׁמַעֵאלִים. וּבִהְיֵה ^{(ישעיה}
^{כט)} וְאַבְדָּה חֲכֻמַּת חַכְמָיו, חֲכֻמָּה
 דְּיִשְׁמַעֵאלִים, וּבִינַת נְבוּנָיו תִּסְתַּתֵּר, דְּאִינוּן
 לָא יַדְעִין בְּבְרִיאַתָן, אֶלָּא בְּשִׁמוּשָׁא דִּילְהוּן,
 כְּפִי שְׁנוּי עֲלֻמָּא בְּהִלְיַכְתָּן וְשִׁימוּשָׁן. וְסִיְהִירָא
 אַתְּבְרִיאַת בְּיוֹמָא רְבִיעָאָה, וּבְחֶסְרוֹנָה דִּילָהּ
 עֲנִיּוֹת, אַתְּבְרִיאַת לִילִית, שְׁבַתָּאֵי, דְּאִיהוּ רָעַב
 וְצָמָאוֹן וְלִקּוּתָא דְנְהוּרִין. עֲלָהּ אַתְמַר, יְהִי
 מְאֵרֶת חֶסֶר. ^(משלי א) מְאֵרֶת יִי' בְּבֵית רָשָׁע. ^{(קהלת}
^{ט)} וְחוּטָא יִלְכַד בָּהּ, בְּבֵית הַסֵּהר דִּילָהּ, וְצַדִּיק
 יִמְלֹט מִמֶּנָּה.

וְאִית כַּכְבָּא אַחְרָא, נְקוּדָה זַעִירָא, נְקוּדַת עַל
 שְׁפָחָה ^(כ"א סהרא) דְּאִיהוּ מְאֵרֶת, וְדָא
 חוּלָם, בַּת מְלָךְ, שְׁבַת מְלַכְתָּא. דְּשִׁלְטָנוּתָא
 דְּתַרוּוִייהוּ בְּיוֹם שְׁבִיעִי, דְּאֶתְמַר בִּיהּ, ^(דברים ה)
 לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ וְאִמְתָּךְ. דְּסֹדֵר בְּרִיאַתָן לָאו
 כְּסֹדֵר שְׁמוּשָׁן. וּבְגִין דָּא חַמְ"ה וּמ"אָדִים
 סוּמְקִי דְגִיְהֵנָם, אַתְּבְרִיאֵי בְּיוֹמָא תְּנִינָא.
 לְבָנָה שְׁבַתָּאֵי, אַתְּבְרִיאֵי בְּיוֹמָא רְבִיעָאָה,
 כְּפָנָא וְחִשׁוּכָא. וּבְגִין דָּא אִין מִתְחִילִין בְּכ"ד,
 בְּגִין דְּגִיְהֵנָם אַתְּבְרִי בְּיוֹמָא תְּנִינָא, וְלִקּוּתָא
 דְּנְהוּרִין בְּיוֹמָא רְבִיעָאָה.

כְּכ"ב, עֲלִיָּה אַתְמַר, ^(במדבר כד) דִּרְךָ כְּכַב מַזְעֻקָב.
 דְּרִדְרִיָּה בְּיוֹמָא תְּלִיתָאָה. וּבִיָּה ^(שמות ט)
 וַיְהִי בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיּוֹת הַבֶּקֶר, דְּבִיָּה נְחִית
 קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִיָּהב אוּרִייתָא לְיִשְׂרָאֵל,
 בַּת יְחִידָה, לְמַהוּי עֲמִיָּה שְׁבַת מְלַכְתָּא. דְּאִיהוּ
 יוֹם שְׁלִישִׁי, כְּלִיל תְּלַת עֲנַפֵּי אַבְהֵן, ש', בַּת
^(סלכתא) יְחִידָאָה, דְּשִׁלְטָנוּתָא דִּילָהּ כְּלִיל שְׁבַת,
 בִּיָּה אַתְעֲבִידַת שְׁבַת.

וּבְגִין דָּא חוּלְקִין מְאֵרִי מִתְנִיתִין עַל מַתָּן

יִשְׁמַעֵאל. וְכִשְׁלוּקָה בְּמִלּוּאָה,
 סִימָן לָא טוֹב לְיִשְׂרָאֵל.
 וְכִשְׁלוּקָה בְּחֶסְרוֹנָה, סִימָן רַע
 לְיִשְׁמַעֵאלִים. וּבִזָּה ^(ישעיה כט)
 וְאַבְדָּה חֲכֻמַּת חַכְמָיו, חֲכֻמָּה שְׁל
 יִשְׁמַעֵאלִים. וּבִינַת נְבוּנִים
 תִּסְתַּתֵּר, שְׁהֵם לָא יוֹדְעִים
 בְּבְרִיאַתָם, אֶלָּא בְּשִׁמוּשָׁם, כְּפִי
 שְׁנוּי הָעוֹלָם בְּהִלְיַכְתָּם
 וּבְשִׁמוּשָׁם. וְהִלְכָנָה נְכֻרָאָה בְּיוֹם
 הַרְבִּיעִי, וּבְחֶסְרוֹנָה עֲנִיּוֹת,
 נְכֻרָאָה לִילִית, שְׁבַתָּאֵי, שְׁהוּא
 רָעַב וְצָמָאוֹן וְלִקּוּי הַמְּאֵרוֹת.
 עֲלִיָּה נְאָמַר יְהִי מְאֵרֶת חֶסֶר.
^(משלי א) מְאֵרֶת ה' בְּבֵית רָשָׁע.
^(קהלת ט) וְחוּטָא יִלְכַד בָּהּ, בְּבֵית
 הַסֵּהר שְׁלָה, וְצַדִּיק יִמְלֹט מִמֶּנָּה.
 וַיֵּשׁ כּוֹכַב אַחֵר, נְקוּדָה קְטִינָה,
 נְקוּדַת עַל שְׁפָחָה ^(הלכתא), שְׁהוּא
 מְאֵרֶת, וְזֵה חוּלָם, בַּת מְלָךְ,
 שְׁבַת הַמְּלָכָה. שְׁשִׁלְטוֹן שְׁנִיָּהּ
 בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, שְׁנָאֵמַר בּוֹ ^(דברים ה)
^(ט) לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ וְאִמְתָּךְ.
 שְׁסֹדֵר בְּרִיאַתָם לָא כְּסֹדֵר
 שְׁמוּשָׁם. וְלִכְּן חַמְ"ה וּמְאֵרִים,
 אֲדָמִים שְׁל גִּיְהֵנָם, נְכֻרָאוּ בְּיוֹם
 שְׁנִי לְבָנָה שְׁבַתָּאֵי נְכֻרָאוּ בְּיוֹם
 רְבִיעִי, רָעַב וְחִשָּׁף. וְלִכְּן אִין
 מִתְחִילִים בְּשְׁנֵי וַרְבִּיעִי, מִשּׁוּם
 שְׁגִיְהֵנָם נְכֻרָא בְּיוֹם שְׁנִי, וְלִקּוּי
 מְאֵרוֹת בְּיוֹם רְבִיעִי.

כְּכ"ב, עֲלִיו נְאָמַר ^(במדבר כד) דִּרְךָ
 כּוֹכַב מַזְעֻקָב. שְׁדִרְגָתוֹ בְּיוֹם
 שְׁלִישִׁי, וּבּוֹ ^(שמות ט) וַיְהִי בְּיוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיּוֹת הַבֶּקֶר, שְׁבוֹ יָרַד
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְתַת אֶת
 הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל, בַּת יְחִידָה,
 לְהִיּוֹת עֲמוֹ שְׁבַת הַמְּלָכָה, שְׁהוּא
 יוֹם שְׁלִישִׁי, כּוֹלָל שְׁלֹשֶׁת עֲנַפֵּי
 הָאֲבוֹת, ש', הַבַּת ^(המלכה)
 הַיְחִידָה, שְׁשִׁלְטוֹנָה כְּלִיל שְׁבַת,
 בּוֹ נַעֲשִׂית שְׁבַת.

וְלִכְּן חוּלְקִים חַכְמֵי הַמִּשְׁנָה עַל
 מַתָּן תּוֹרָה, בַּת יְחִידָה. זֵה אָמַר

תורה, בת יחידה. דא אָמר, בְּשִׁלְיֵי נִתְּנָה תורה. וְדא אָמר, בְּשִׁבְעֵי נִתְּנָה תורה. וְאִיהִי בת יחידה, דְּאֶחֱדִית בְּעֵמּוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, תְּלִיתָאָה לְאַבְהֶן. וּבְצַדִּיק, שְׁבִיעִית לִיהּ בַּת יחידָאָה. וְכַד אִיהִי עֲטָרָה עַל רִישִׁיהּ, אֲתִקְרִי בֵּיהּ שְׁבִיעִי, דְּהוּא שְׁשֵׁי הוּהּ, דְּכַכְּב דִּילִיהּ צַדִּיק, וּבַת יחידָה שְׁבַת מְלֻפְתָּא אֲתִקְרִי צַדִּיק. וּבְגִין דָּא, תורה אֶחֱדָא בִּין יוֹם ג' וז'.

בְּשִׁלְיֵי נִתְּנָה תורה, וְזֵה אָמר בְּשִׁבְעֵי נִתְּנָה תורה. וְהִיא בַּת יחידָה שְׁאֹחֲזַת בְּעֵמּוּד הָאִמְצָעִי, שְׁלִישִׁי לְאַבוֹת. וּבְצַדִּיק, שְׁבִיעִית לוֹ בַּת יחידָה. וּכְשֶׁהִיא עֲטָרָה עַל רִאשׁוֹ, נִקְרָא בוֹ שְׁבִיעִי, שְׁהוּא הִיָּה שְׁשֵׁי שְׁכּוֹכְבוֹ צַדִּיק, וּבַת יחידָה שְׁבַת הַמְּלָכָה נִקְרָאת צַדִּיק. וּמִשּׁוּם זֶה תורה אֶחָדָה בּוֹ בִּין יוֹם ג' וז'.

וְאִיהִי כ"ב מִן פּוֹכְ"ב, כ"ו (תהלים פד) כִּי שָׁמַשׁ וּמִגֵּן יְהוָה צְבָאוֹת, שְׁכִינְתָּא מְלָכוֹת הַקֹּדֶשׁ, (בראשית מח) בְּךָ יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל, כ"ב אֲתוּוֹן דְּאוּרִייתָא. פּוֹכְב, כְּלִילָא מִתְּלַת דְּרָגִין, כ', פְּתָר. ב' בִּינָה. יְהוָה כְּלִיל תְּרוּוִייהוּ, חֲכֻמָּה. וְכֻלָּא כְּלִיל פּוֹכְ"ב, דְּרָגָא דְּעֵמּוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא.

וְהוּא כ"ב מִן פּוֹכְ"ב, כ"ו - (תהלים פד) כִּי שָׁמַשׁ וּמִגֵּן יְהוָה צְבָאוֹת, שְׁכִינְתָּא מְלָכוֹת הַקֹּדֶשׁ, (בראשית מח) בְּךָ יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל, כ"ב אֲתוּוֹן הַתּוֹרָה. פּוֹכְב כְּלִיל מְשֻׁלַּשׁ דְּרָגוֹת: כ' פְּתָר, ב' בִּינָה, יְהוָה כְּלִיל שְׁנֵיהֶם - חֲכֻמָּה. וּכְכ"ב כְּלִיל הַכֹּל, דְּרָגַת הַעֵמּוּד הָאִמְצָעִי וּשְׁכִינָה.

וּשְׁכִינְתָּא אִיהִי לְבָנָה, לְבוֹן הַחֲלָכָה, רַחֲמֵי, בְּסֵטְרָא דְּחֶסֶד. וְאֲתִקְרִיאַת חֻמָּה, בְּרָה כַחֲמָה, מְסֵטְרָא דְּגִבּוּרָה, פְּנֵי מִשְׁה כַּפְּנֵי חֻמָּה. סִיְהָרָא אֶפִּילָה, מְעוּט דְּסִיְהָרָא, שְׁפָחָה דִּילָהּ גִּיהֶנֶם, חֻמָּה בִּישָׂא. שְׁפָחָה דִּילִיהּ שְׁבַתָּא, לְקוּתָא דְּנְהוּרִין, חִילוּל שְׁבַת. שְׁפָחָה דִּילָהּ, דְּאֶהְדְּרַת עוֹרְףָּה לְגִבּוּרְתָּהּ בְּכָל יוֹמָא (ד) 99 ב' ע"א) וְיוֹמָא וְאֲתַגְּבַרְתָּ עָלֶיהָ בַּחוּבִין דִּישְׂרָאֵל בְּנְהָא. הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, (משלי ל) וְשְׁפָחָה כִּי תִירַשׁ גִּבּוּרְתָּהּ. דְּשׁוּלְטָנוּתָא דְּשְׁפָחָה, לָא הוּי אֱלָא כְּיוֹמָא תַנְיִינָא, בְּגִיהֶנֶם. וּבְרַבִּיעִי, בְּלָקוּתָא דְּנְהוּרִין. וְאֲתַהְדְּרַת לְשִׁלְטָאָה בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא.

וְהַשְׁכִּינָה הִיא לְבָנָה, לְבוֹן הַחֲלָכָה, רַחֲמִים, בְּצַד הַחֶסֶד. וּנִקְרָאת חֻמָּה, בְּרָה כַחֲמָה, מְצַד הַגִּבּוּרָה, פְּנֵי מִשְׁה כַּפְּנֵי חֻמָּה. הַלְבָנָה אֶפִּילָה, מְעוּט הַלְבָנָה, שְׁפָחָה שְׁלָה גִּיהֶנֶם, חֻמָּה רְעָה. שְׁפָחָה שְׁלָה שְׁבַתָּא, לְקוּי הַמְּאוּרוֹת, חִלוּל שְׁבַת. שְׁפָחָה שְׁמַחֲזִירָה עַרְףָּה לְגִבּוּרְתָּהּ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וּמִתַּגְּבַרְתָּ עָלֶיהָ בַּחֲטָאֵי יִשְׂרָאֵל בְּנִיָּה. זֵהוּ שְׁכַתּוּב (משלי ל) וְשְׁפָחָה כִּי תִירַשׁ גִּבּוּרְתָּהּ. שְׁשֻׁלְטוֹן הַשְׁפָּחָה לֹא הִיָּה אֱלָא בְּיוֹם הַשְּׁנֵי בְּגִיהֶנֶם. וּבְרַבִּיעִי בְּלָקוּי הַמְּאוּרוֹת, וְחֲזָרָה לְשֻׁלְטָן בְּכָל יוֹם וְיוֹם.

וּבַת מְלָךְ, אֲסִירָא בְּסֵרְכוֹת, בְּבֵית הַסֵּהַר, בְּגִלוּתָא דִּילָהּ. וְאִיהִי קִינָא דְּסִמְאָל בִּין פְּכַבְיָא. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אוּמִי, (עובדיה א) אִם תַּגְּבִיָּה פְּנֶשֶׁר וְאִם בֵּין פְּכַבִּים שִׁים קִנְף מִשְׁם אֲוִרִידָךְ נָאֵם ה'. וּשְׁכִינָה נְגַה, וְנְגַה לְאֵשׁ (יחזקאל א), וּמִכָּאן קָרְאוּ לְבֵית הַפְּנִסָּת אֵשׁ נְגַה.

וּבַת מְלָךְ אֲסוּרָה בְּסֵרְכוֹת, בְּבֵית הַסֵּהַר, בְּגִלוּתָהּ. וְהִיא קִין שֵׁל סִמְאָל בִּין הַפּוֹכְכִים. וְהַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא נִשְׁבַּע, (עובדיה א) אִם תַּגְּבִיָּה פְּנֶשֶׁר וְאִם בֵּין פּוֹכְכִים שִׁים קִנְף מִשְׁם אוּרִידָךְ נָאֵם ה'. וּשְׁכִינָה נְגַה, וְנְגַה לְאֵשׁ (יחזקאל א), וּמִכָּאן קָרְאוּ לְבֵית הַפְּנִסָּת אֵשׁ נְגַה.

אש מאדים לישנא דאודם, (שמות כח) **טור אודם פטדה**. נוגה אשא חיורא. ותרווייהו פני חמה ופני סיהרא, נצח והוד, אינון דנטלו חורו מחסד, וסומקו מגבורה. אהרן ודוד מתמן הוו, חד נטיל רחמי, וחד נטיל דינא, דוד מסטרא דשמאלא, (שמואל א טז) והוא אדמוני. אהרן איש חסד, ותרווייהו נביאי קשוט מתמן. פני משה הוו נהירין בנבואה דבינה, איהו חמה (איכא) עלאה מתמן נבואה דיליה.

אש מאדים לישון של אדם, (שמות כח) **טור אדם פטדה**. נגה, אש לבנה, ושניהם פני חמה ופני לבנה. נצח והוד, אותם שלקחו לכן מחסד ואדם מגבורה, אהרן ודוד משם היו. אחד לקח רחמים, ואחד לקח דין. דוד מצד השמאל, (שמואל-א טז) והוא אדמוני. אהרן איש חסד. ושניהם נביאי אמת משם. פני משה היו מאירים בנבואה של בינה, היא חמה (אמא) עליונה, משם נבואתו.

בהם עשו הרשע עבד אדום, ונקבה שלו מאדים, היא שפכות דמים של ישראל, וגרמה שבמלכה התקנים, (איכה א) נתני ה' בידי לא אוכל קום. (שם) נתני שממה כל היום דוה. הוד הפך לדוה, שנצח והוד פנגדם. יכין ובעז. שתיהן אשר הבית נשען עליהם. שבית הפנסת נקרא על שמם אש נגה כמו שאמרנו.

ושפחה רעה היא קבורה, ובה אסורה לגברת. והיא שבתאי, קרה ויבשה, בקבורת העפר, והיא מות של עניות של התורה, והיא קבורת עני, מכסה בה בשבעה מיני מדורות, שהיא כלולה משבעה פוככים, כמו ששבת המלכה כלולה משבע. והם שבעה פוככים מצד של הגבורה (הגבירה), (בראשית מא) שבע שני השבע. מצד של שפחה, שבע שני הרעב. שעליהם אמר הנביא, (עמוס ח) לא רעב ללחם ולא צמא למים פי אם לשמע את דברי ה'.

גבורתה גן. שפחה אשפה מטופת, מצד של ערב רב אשפה מערכת בגן לגדל זרעים, מצד של עץ הדעת טוב ורע. מצד של עבודה זרה נקראת שבתאי,

בהון עשו חייבא עבד אדום, ונוקבא דיליה מאדים, איהי שפכות דמים דישראל, וגרמה דמטרוניתא אתקיים בה, (איכה א) נתני יי' בידי לא אוכל קום, (שם) נתני שוממה כל היום דוה. הוד, דוה אתהדר. דנצח והוד לקבלייהו יכין ובעז. שתיהן אשר הבית נשען עליהם. דבי כנשתא אתקריאת על שמיהו אש נוגה פדקא אמיןא.

ושפחה רעה איהי קבורה, ובה אסירא לגבירתא. ואיהי שבתאי, קרה ויבשה, בקבורתא דעפרא, ואיהי מות דעניותא דאורייתא, ואיהי קבורת עני, מכוסה בה בשבע מיני מדורות, דאיהי כלילא משבע פככיא, פמה דשבת מלפתא כלילא משבע. ואינון שבע פככיא מסטרא דגבורה (ס"א דגבירתא) (בראשית מא) שבע שני השבע, מסטרא דשפחה שבע שני הרעב. דעלייהו אמר נביא (עמוס ח) לא רעב ללחם ולא צמא למים פי אם לשמוע את דברי יי'.

גבורתה גן. שפחה אשפה מטופת, מצד של ערב רב אשפה מערכת בגן, מצד של עץ הדעת טוב ורע. מסטרא דעץ הרע. מסטרא דעבודת זרה, אתקריאת שבתאי,

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוזרה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמצייל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' סב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עַלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְפָּיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֵלָיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַבֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׂעִרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנָהּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֵלֶיהָ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּהּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

ספר

הוצאת ספרים

מגיש

ובו
ט"ז
ספרים

ספר זוהר

קול הזוהר

שיעורים בזוהר הימני

0722-990044

הוצאה שניה עם הוספות